

[Villemoes.]

holdenhed ved Indkøb af Varer fra Udlandet.

Et af de Skræmmebilleder, der fremføres fra den højtærede Regerings Side, er jo, at det vil være alt for farligt at aabne Sluserne for fri Import. Jeg vil hertil sige, at det er ganske afgjort, at Ministeriets Spændetøje for Initiativet har kostet vort Land umaadelige Summer indtil denne Dag. Jeg tror ikke paa, at Staten er den rette „Ordner“ af vor Handelsomsætning med Udlandet. Jeg tror ikke, at den højtærede Udenrigsminister er den rette Handelsrejsende for Danmark. Den højtærede Udenrigsminister har andre og gode Egenskaber, som alle sætter højt, men jeg tror, som sagt, ikke, at dette er den rigtige Form for Handelspolitik. Paa den anden Side udtaler jeg gerne — jeg har sikkert ved tidligere Lejligheder sagt det samme —, at Lovgivningen om Salgs- og Indkøbsforhold over for Udlandet oprindelig er dikteret os udefra.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ch. Petersen) sagde, at Valutaordningen var krævet af Venstre og af Landbruget. Ja, men det er i hvert Tilfælde ikke *den* Valutaordning, vi har her, hvilket bedes bemærket. Det ærede Medlem har jo ikke tidligere været Ordfører for sit Parti i denne Sag. Nu vil jeg ikke bruge det samme Udtryk over for det ærede Medlem, som hans Partifælle, der for nogle Aar siden var Ordfører i denne Sag, brugte over for mig, da jeg første Gang var Ordfører angaaende dette Spørgsmaal. Det paagældende ærede Medlem brugte dengang omtrent i hver Sætning Udtrykket: den *nye* Ordfører for Partiet Venstre. Jeg vil, som sagt, ikke gentage denne Betegnelse og sige: den *nye* Ordfører for Socialdemokratiet; jeg vil kun sige til det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds, at det er jo ikke den Valutaordning, vi i Dag forhandler om, der i sin Tid ønskedes af mit Parti — det skal jeg i øvrigt senere komme tilbage til. Jeg vover altsaa at paa-staa, at det ikke er den Lov, vi har faaet dikteret udefra, som foreligger til Behandling i Dag, det er det ikke. Nej, vi — det vil sige Regeringen — har lavet en Lov, som alle direkte interesserede er saare besværede af. Fra Venstres Side er Stemmerne i dette høje Ting — det tror jeg sikkert at kunne sige — stadig til Disposition til Vedtagelse af en saadan Lov, som vi paa Grund af de ændrede handelspolitiske Forhold i andre Lande maa finde os i, men det vil den højtærede Handelsminister jo ikke nøjes med.

Det er for øvrigt ganske mærkværdigt

stadig væk at høre, at Valutacentral-Systemet skal opretholdes og udbygges for Landbrugets Skyld. Dette Synspunkt var sidst fremme i det andet høje Ting under Forhandlingerne der for et Par Dage siden. Jeg nærer ingen Tvivl om, at det fremføres for at genere det Parti, som jeg har den Ære at tilhøre. Det er jo nemlig desværre saaledes i dansk Politik, at dersom det passer i Regeringens og dens Partiers Kram, er Venstre identisk med dansk Landbrug. Men til andre Tider, ved andre Lejligheder, altsaa naar *det* passer i Krammet, ja, saa faar Venstre at vide, at dette Parti virkelig ikke har Landbrugets Udøvere bag sig. Andre Partier har saa sandelig ogsaa mange Tilhængere i Landbokredse. Jeg synes, at Politik vilde blive trukket noget langt ned, dersom det skulde udvikle sig saaledes, at Befolkningen blev ensrettet i indrepartipolitisk Henseende inden for hver enkelt Stand, at en hel Stand samlet sluttede sig til eet politisk Parti. Dersom dette skete, maatte det paagældende Parti blive et egoistisk Parti, der ikke havde nogen Berettigelse i Landspolitik. Paa den anden Side glæder det mig naturligvis, at Landbrugets Folk, trods al Modgang, i saa stort Tal, som Tilfældet er, slutter sig til Venstres Anskuelse.

Baggrunden for denne Sags Behandling bør være, at Loven gives for det fælles danske Samfunds Skyld, og eftersom Danmark i saa høj en Grad er et Landbrugsland og et Landbrugseksportland, bør enhver ansvarlig Politiker, forekommer det mig, ogsaa bidrage til, at der under disse vanskelige Afsetningsforhold gøres den størst mulige Indsats for, at vort Hovederhverv faar de taaleligst mulige Vilkaar at leve under. Den Lovgivning, vi her er inde paa, gennemføres ikke for Landbrugets Skyld, men for alles Skyld, og det, der kan gøres for, at Landbruget og Fiskeriet og alle de andre Eksporterhverv paa lønnende Maade kan skaffe os den nødvendige fremmede Valuta, bør efter min Mening gøres.

Maa jeg for Resten spørge, hvilke Fordele har dansk Landbrugserhverv, dansk Landbrugseksport, af de Vareudvekslingsaftaler, vi har afsluttet med en Række Lande, der er lidt fjernere beliggende end vore nærmeste Hovedaftagerlande? Maa jeg tillade mig at spørge de højtærede Ministre, som er her til Stede, om dansk Landbrug har nogen Fordel af Vareudvekslingsaftaler med f. Eks. Portugal, Rumænien, Jugoslavien, Columbia, Cuba eller Venezuela?